

מסורת הש"ס

(א) לעיל מב: מ:
(ב) (בכורות מא.) א (עין)
פ' צד"ס פרט חי שה
פסוק ויבדק האמל:
(ד) צ"ב קל: ע"ל מב:
(ה) (מ. א.) (ה) (היטו רב)
אפי הקדמון, (ו) (בנדר)
ערך עקומא ח' אחר
אשין, (ז) (ז"ל דרשב)
(ח) (גרסת הערוך צטרי
בר"ש וע"ש ערך צטרי
צ"ל) צ"ל
אחר ד"ה וכן, (ט) עין
רש"א, (י) צ"ל: כגון

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ארבעה. עי
לעיל דף נ ע"ב ברש"י ד"ה
בטדא ולעיל דף מד ע"א
בתוס' ד"ה כדי:

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה אלו הן וכו'
והיכן בלה כח:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א גמ' אין אומרין
בטריפות זו דומה לזו
שהרי. נ"ב עי' לעיל נה
ע"ב רש"י בד"ה שהרי
חוטפה ועי' במס' ב"ב דף
קל ע"ב מוס' ד"ה שהרי
ודו"ק: [ב] שם רבה אמר
רב אשי. נמחק מלת אשי.
וה"ב אשי. [ג] שם רבה
בר רב הונא אמר רב אשי.
נמחק מלת אשי. וה"ב אשי:

לעזי רש"י

צינקרו"ן. עצם העקב.

מוסף רש"י

צומת הגידיון. מקום
ההגידיון נומחין מתחבירין
ומהדרקין, לכן חומין
זממון דקסמין (מ.)
אשטיינעט"א בליה"א (לעיר)
ד. ו. ווערמאן ג' 1911

שהרי חותכה מכאן
ורמתה חותכה מכאן
רוחיה. נחתך בצר גבלים
למעלה מזומת הגידיון ולא
נצח העקום כשרה, נחתכה
למטה העקום זומת הגידיון
ע"פ שמוחן מלחן טרפה,
לחמירין וכן שיעט שלח נחתך
הגידיון, לעיר"פ שלח נחתך
העקום (לעיר חח.) זא:
חומן קומינן אל גיד זארה
ומתה חמול כל תחפיה
ומיה (לעיר חח.).

שיטה מקובצת

א ואזיל דבארכובה
הנמכרת: **ב** מהיכן מתחיל
והיכן כלה כח חיות
הגידין:

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

מִתְנַיִי רַגְלִי. האחרונים: **אֲרֻכָּה.** מפרש בגמ' (ט) **זֹמַם הַגִּידִין.** למעלה מאֲרֻכָּה הוא וסמוך לה והן אותן שלשה חוטין שטוטלין מנקרי הבשר מתולות העצם שקורין לִינקרין: (וכן שניטל. אפילו לא נחתך העצם: נשבר העצם. ולא נחתך: אם רוב בשר קיים.

מפרט בגמרם [ע"נ] רוב עוזיו וזו היקפו:
שחיטתו מטהרנו. ומותר באכילה
 ואם לאו אין שחיטתו מטמא ואפי' לו
 במקום שהבמה מותרת והיא אצל
 אסור משום ובשר בצדה טרפה [שמות כג]
 כדאמרין (לעיל דף עג.) להביא האבר
 ובבשר המדולדלין: שלשה עממות
 צייר. החתמות והוא עם הנחתם עם
 הפרקות כמפשטיעין בצמה ואותה
 ארובה נקראת ארובה הנמכרת
 עם הראש. ולמעלה הימנה עם
 האחמצי וזוהי הגדין בתחיתו כסוד
 האמת **אמנות** הגדין הימני

והענין הוא קולית התחבזה בלילה: נפרק הארכובה הנמכרת עם הראש
(ב') למטה. דקמני ממני ששרה:
למטה מן הארכובה. סמוך לה מיד
קאמר דלא תימא ארכובה ממתינת
היא ארכובה העליונה שבין הקולית
ועצם האמצעי ומאי למטה דקמני
כשרה למטה הימנה ומכל עמם
האמצעי שבו יומת הגדין קאמר
לדמטה ממם לומא נמימר כשרה
דלא אפי' יומת הגדין שהוא בשיפולו
של עמם אמצעי קמני ממתינת טרפה
וכ"ש בגובהה הא לא אמרינן אלא
למטה למטה מן הארכובה סמוך לה
קאמר כשרה כדממשים מילתיה ואזיל
לֵא ארכובה הנמכרת עם הראש
ארכובה למטה מן הארכובה

מִדֵּי הַגִּידִין שֶׁהוּא סִמוּךְ לָהּ וְכֹל שֶׁכֵּן בְּגִבּוֹרָה. וְלִקְטַן פְּרִיךְ מֵאִי וְכֵן שֶׁנִּיטֵל צוּמָת הַגִּידִין וְהֵא תִנָּה לִיָּה לִמְעַלָּה מִן הָאֲרֻכָּה טַרְפָּה: כִּגְדוּ. שֶׁל אוֹתוֹ מִקּוֹס דִּמְתָּי: בְּגַמֵּל נִיכָר. דְּקִסְכָּר רַבִּי אוֹשְׁעִי אֲרֻכָּה בְּמִתְנִיתִין הִיא אֲרֻכָּה עֲלִיוֹנָה וְשֶׁכֵּן דְּלוֹט עֲלֵם שֶׁכֵּן הַגְּמֵל וְהִיא תִנָּה בְּצִבּוּרֹת (דף מ"א). לְדוֹתָה אֲרֻכָּה נִיכָרָת בְּגַמֵּל דִּתְנִן [שם מ:] וְכֵן הֶעֱגֵל שְׂאִינָה

מגעת לערוקם ארצותה היא מוסל
דמא למטה מן הארצותה עליונה כש
דמאך בשפילו נמקום זומת הגידין
ארצותה מתחונה למעלה דקמני ממנה
למור נצבר העלם והגידין קיימין ות
למחר למתניהו והא ליכא למימר לה
ו"ש נחשו: לצבר דפך. עולא: הגידין
ולמעלה דקמני לאו למעלה מ
הזומת נמי טרפה: דדר אמר. שפי
וזומת בלא רכוב ופרכיה מלישא 7
הארצותה ולמעלה קמני דמשמע בסס
דרכוב דמתניתין דרכוב עליונה מ
באיתא רכוב ומעלם אמנעי כולו דהיי
וכן שניטל זומת הגידין. ובעלם אמנע
גופה אחו רום: כדעולא. ופרבי עולא
כשרה: וזי מתי פסיק לה. וכשמפליג
שיחאך טרפה וכן ניטל זומת בלא רכוב
הגידין. מהיכן מתחיל והיכן (6) כח
בלא בשר כשחים וז' אלכזות והגידין אז
מקום שמתפשטין ומתפלגין זה מזה כ
דעולא ערוקומא. עלם קטן הוא המ
שיחאך שם טרפה והא' שיעורא נפיי
אמנעי לאותו ערוק טרפה: דערק
שפתותיה הטבחין להפריש הבשר מן
כשמתפשטין בהמה משם מתחילין
של זומת: * ארצותה צדדי. ארצ

אָלע דײַך מאַי בו'. תימה ללמא סובר כמ"ל זומת הגידין הוי
לאגרמא ולבר דהיינו כשיזא מן העצם אצל למעלה מן
הארכובה לא מיטערך משום זומת הגידין וי"ל מדפריך ליה עולא
מכלל דהוה פשיטא ליה לזומת הגידין הוי לאגרמא ולניו ועוד דרב
יהודה דקאמר בצמון קריב היכא דרעבי
עמיז והיינו דרבא דריב דרבה ר
רב הונא דקאמר עילוי ערקומא
שהוא עדיין יותר: **הבא** נמי מן
הארכובה ויפיעה קתני. לעולא ניחא
דמ"י לפרש מן הארכובה ולמטה
מיד אף על גב דלא בכל מקום כשרה
כמו כנגד זומת הגידין מכל מקום
כיון דמיתוקם למטה מיד ולמעלה
מיד ניחא:

עולא אמר רבי אושעיא ^אכנגדו ^בבגמל ניכר
אמר ליה עולא לרב יהודה בשלמא לדידי דאמינא כנגדו בגמל ניכר היינו
דקתני וכן שניטל צומת הגידין אלא לדידך מאי וכן שניטל צומת הגידין אמר
ליה רכובה בלא צומת הגידים וצומת הגידים בלא רכובה והא נחתכו קתני
אישיק לבתה דנפק אמר מ"ט לא אמרי ליה למטה למטה מן הארכובה
למעלה למעלה מצומת הגידין הדר אמר ולא אמרי ליה ואמר לי נחתכו
קתני הכא נמי מן הארכובה ולמעלה קתני רב פפא מתני הכי אמר רב
יהודה אמר רב אמר רבי חייא ^אלמטה למטה מן הארכובה ומצומת הגידין
למעלה למעלה מן הארכובה ומצומת הגידין וכן שניטל צומת הגידין
וארכובה גופה כדעולא א"ר אושעיא ומו איכא מידי דאילו מדלי פסיק ליה
וחיה מתני פסיק ליה ומתה אמר רב אישי ^אטרפות קא מדמיית להדדי ^באין
אומריין בטרפות זו דומה לזו ישהרי חותכה מכאן ומתה חותכה מכאן וחיה
ואלו הן צומת הגידין רבה אמר רב ^אאשי ^בדאגרמא ולבר רבה בר רב
הונא אמר רב ^אאשי ^בדאגרמא ולגוי רבא בריה דרבה בר רב הונא אמר
רב ^אאסי דעילוי ערקומא יתיב ההוא מרבנן קמיה דר' אבא וייתיב וקאמר
דערקומא גופה אמר ליה רבי אבא לא תציתו ליה הכי אמר רב יהודה
יהיכא דפרעי טבחי והיינו ^ארבא בריה דרבה בר רב הונא אמר רב אסי
אמר רב יהודה אמר שמואל ^אצומת הגידים שאמרו מקום שהגידין צומתין
ועד כמה א"ל ההוא מדרבנן ורב יעקב שמיה כי היוינן בי רב יהודה
אמר לן שמעו מני מלתא דמגברא רבה שמעי לי ומנו שמואל צומת
הגידין שאמרו מקום שהגידין צומתין בו וממקום שצומתין עד מקום
שמתפשטין וכמה אמר אביי ^אארבעה ^בבסדי בתורא בדקה מאי אמר
אביי בלשי' הו' צומת הגידים בלעי' לא הו' צומת הגידים אשוני הו'
צומת הגידים וכיכי לא הו' צומת הגידים אלימי הו' צומת הגידים קמיני לא
הו' צומת הגידים חוורי הו' צומת הגידים לא חוורי לא הו' צומת הגידים

ל ומי עלה קפץ העליון ולא קפץ התחתון וכנגדו בגמל יכר: היינו דקטני וכן שניטל. משה
 והיינו נחתך עם האמנעי אינטרדיק למיתני וכן שניטל לדע"ג דאם נחתך בגובהו ששרה היבא
 פה וכדמרתך לקמן ואל תמנה שרי חותכה מכאן ומתה וחותכה מכאן ומיה אלל לדידך דלמרת
 למעלה מיד בסמוך משמע היינו ניטל זומת הגידין: אמר ליה תנא ארכובה בלא זומת הגידין.
 זומת הגידין בלא ארכובה: והא נחפלו. לגמרי משמע אלמא תנא ליה תנא ניטל הזומת ולמה ליה
 רכובה עם זומת הגידין והדר מני זומת הגידין בלא ארכובה דאם כן נתיני ניטל זומת הגידין
 רב יהודה נלפסיה: מאי טעמא לא אמרי. דלמטה דקאמר הוא למטה מן הארכובה ומזומת
 נשדח אלל בגובהו של עם למעלה מן הזומת והדר תנא לו שניטל הזומת דאם נחתך בתוך
 גמדי דלא אמרי ליה: ולא אמרי ליה. בתמיה. וכי אמר ליה קרמי וכן טעם הגידין רכובה בלא זומת
 נתינת ואמר לי נחתכו קמני והבא נמי אי הוה אמרי ליה קרמי ליה קרמי נמי ליטשא ואומר לי מן
 והיינו בזומת הגידין: רב פפא מחני. לדרב יהודה הכי: למטה. דמתניתין לאו למטה מיד קאמר
 הלכך למטה דידה דהיינו עם אמנעי זמינן דטרפה כגון בזומת הגידין אלל הכי קאמר למטה
 בעצם התחתון ודאי כשרה: למעלה למעלה מן הארכובה. דהיינו בקולית ודאי טרפה כל מקום שיחתך:
 ו מקום שהיא טרפה כגון בזומת הגידין יש מקום שיהא ששרה כגון למעלה מן הזומת ורכובה
 לליטשא דעולא ודרב פפא ומי איכא מיד דמי פסיק לה. למעלה מן הזומת הגידין בעצם אמנעי
 לו לחותכה בזומת טרפה: וכליטשא קמא דרב עבדין לחומרלל מרכובה התחתונה כל מקום
 בו חזינו דהדר ביה רב ולקמן פסיק הלכתא הכי אפילו בגזבר העצם וכ"ש נחתך לגמרי: אלו זומת
 הגידין: דאגרמא ולב. שישאלא הגידין מן העצם ומהלכין בעצם שהעצם למעלה מן הפרק ערוס
 בין זו ומקום שמתפרשין ממנו ולמעלה שמתחיל וכל מן שכן נותמין וקשורין השלשה יחד קרי זומת עד
 ויש לקמן: דאגרמא וגוין. אין נקראין זומת אלל מקום אדיקתן בעצם ממקום שנאדקין זו עד הפרק:
 את הפרקים ומה שיש מן הגידין ולמעלה הימנו עד מקום שמתפשטין קרי זומת וכל מקום
 שכולוהו שמתחיל מיד מן הערקוס ולמעלה והוא למטה מסוף העצם האמנעי ואם נחתך בין עם
 גופו. נחתכו גידין כנגד הערקוס עצמו: לא תליטשו ליה. דלמחמיר טפי: דפרעי טבח. במקום
 בעצם כשנחקרין אותו צינקרין ורואין ליטול אותו גידין והיינו מעיליו ערקומא. ליטשא אחרינא
 ומה להפשיט העור של רגלים אחרונים: זומטין. מחוברין יחד ונקראין בגדי אחד: ועד נמח. ארכו
 ים: בליטוי. קודם שילבשו בתוך הכשר: אשוני. קשין: ריטוי. לאחר שנכנסין לבשר נעשה רכין:
 דייגי

ערקומא שקורין בלשון כנען טיג ושעל הרכובה עצמה עצם קטן שעל הרכובה הגדול

עין משפט
נר מצוה

כו א מיי פ"ח מנהל
 שטעטע היליא סתם
 עשין ס טוש"ע י"ד קי
 ס סתף א:
כז ב מיי ס' היליו סתם
 נהגות ונכ"מ סתם
 ס טוש"ע י"ד קי ס
 ס"א:
כח ג מיי ס' היליא
 סתם ס טוש"ע
 י"ד קי ס סתף א:
כ ד מיי ס' היליא סתם
 ע ה ו מיי ס' היליא
 סתם ס טוש"ע י"ד
 קי ס ס' ב:
כא ז מיי ס טוש"ע ס
 סתף ד:
כב ח טוש"ע סתף ג:
כ ט י מיי ס טוש"ע
 ס סתם ה:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) גראה ד"ל כלומר למטה מן הארכובה ולמעלה מן הארכובה בעינן לאוקמי מחני' וכו'.